

щъ да поклатѣхъ Израилевъ-тѣхъ ногъ отъ земѣхъ-тѣхъ, койкто дадохъ на отцы-тѣхъ имъ: само ако внимайтѣ да правятъ по всичко що имъ заповѣдахъ, споредъ всичкый-тѣ законъ който слуга-та ми Моисей имъ заповѣда. Но не послушахъ: и ⁹чръльсти ги Манассія да правятъ по лошо отъ язычници-тѣхъ, които Господь погуби отъ лице-то на Израилевы-тѣ сынове.

¹⁰ И говори Господь чръзъ рѣкжъ-тѣхъ на рабы-тѣхъ си пророцы-тѣхъ, и рече: ¹¹“Понеже Манассія Иудинъ-тѣхъ царь стори тѣзи мерзости, по лошы отъ всичко колкото направихъ Амореици-тѣхъ които бѣхъ прѣди него, и ¹²чръзъ идолы-тѣхъ си направи още и Иуджъ да съгрѣши, За това така говори Господь Богъ Израилевъ: Ето, азъ навождамъ *таквозь* зло на Иерусалимъ, и на Иуджъ, што всякой който чуе за него, ¹³ще пиятъ и двѣ-тѣхъ му уши. И ще прострѣхъ върху Иерусалимъ ¹⁴правило-то на Самарійжъ, и мѣрило-то на Ахаавовъ-тѣхъ домъ: и ще избрихъ Иерусалимъ, както избрисува *чѣкой* блюдо, и като го избрше, обраца го на опаки. И ще оставѣхъ остаткы-тѣхъ на наследіе-то си, и ще ги прѣдамъ въ рѣкжъ-тѣхъ на врагове-тѣхъ имъ: и ще бждѣтъ въ разграбене и плѣнъ отъ всичкы-тѣхъ си врагове: Защото сторихъ зло прѣдъ мене, и прогнѣвахъ мя, отъ който день отци-тѣхъ имъ излѣзохъ изъ ¹⁵Египетъ, дори до тойзи день. Още и ¹⁶кръвъ неповиннѣхъ излѣ Манассія твърдъ много, додѣто напълни Иерусалимъ отъ край до край: освѣтъ грѣхъ-тѣхъ му съ който направи да съгрѣши Иуда, като стори той зло прѣдъ Господа.

¹⁷ А ¹⁸останжлы-тѣхъ дѣянія на Манассійжъ, и всичко што стори, и грѣхъ-тѣхъ му който съгрѣши, не сж ли писаны въ книгжъ-тѣхъ на лѣтовници-тѣхъ на Иудины-тѣхъ царіе?

¹⁸ ¹⁹Запа прочее Манассія съ отцы-тѣхъ си, и погребе се въ градинжъ-тѣхъ на домъ-тѣхъ си, въ градинжъ-тѣхъ на Озжъ: и въцари се вмѣсто него Амонъ сынъ му.

¹⁹ ²⁰Двадесетъ и двѣ години на възраст бѣ Амонъ, когато ся въцари, и царова двѣ години въ Иерусалимъ: и име-то на майкжъ му бѣ Месуллемева, дщера на Арусъ отъ Ютевжъ. И стори зло прѣдъ Господа, ²¹както стори баца му Манассія. И ходи въ всичкы-тѣхъ пѣтища, въ които ходи баца му: и служи на идолы-тѣхъ, на които служаше баца му, и поклони имъ ся. И ²²остави Господа Бога на отцы-тѣхъ си, и не ходи въ пѣхъ-тѣхъ Господень.

²³ И ²⁴направихъ съзаклѣвѣне Амонови-тѣхъ раби противъ него: та убихъ царя въ домъ-

²⁴ тѣхъ му. А людіе-тѣхъ на земѣхъ-тѣхъ избихъ всичкы-тѣхъ што бѣхъ ся съзаклѣли противъ царь Амона: и людіе-тѣхъ на земѣхъ-тѣхъ направихъ Юсіжъ сына му царь вмѣсто него.

²⁵ А останжлы-тѣхъ дѣянія на Амона колкото направи, не сж ли писаны въ книгжъ-тѣхъ на лѣтовници-тѣхъ на Иудины-тѣхъ царіе? И погребохъ го въ гробъ-тѣхъ му, въ градинжъ-тѣхъ на Озжъ: и въцари се вмѣсто него Юсіжъ сынъ му.

ГЛАВА 22.

¹ “Осмь години на възраст бѣ Юсіжъ, когато ся въцари, и царова въ Иерусалимъ тридесетъ и еднѣ години: и име-то на майкжъ му бѣ Иеида, дщера на Адаійжъ, ²отъ ³Васкаеъ. И стори което бѣ право прѣдъ Господа, и ходи въ всичкы-тѣхъ пѣтища на Давида отца си, и ⁴не ся уклони надесно или лѣво.

³ И ⁵въ осмнадесето-то лѣто на царь Юсіжъ, царь-тѣхъ проводи въ домъ-тѣхъ Господень, Сафана сынъ-тѣхъ на Азалижъ сына Месулламова, писецъ-тѣхъ, и рече му: Възлѣзъ до Хелкіжъ великый-тѣхъ священникъ, та ⁶речи да избори сребро-то ⁷що е внесено въ домъ-тѣхъ Господень, което ⁸е назначи-тѣхъ на двери-тѣхъ събрахъ отъ людіе-тѣхъ. И ⁹нека го прѣдадѣтъ въ рѣкжъ-тѣхъ на тѣзи които правятъ работжъ-тѣхъ, които настояватъ въ домъ-тѣхъ Господень: а тѣ нека го дадѣтъ на тѣзи които работятъ работы-тѣхъ въ домъ-тѣхъ Господень, за да ¹⁰поправятъ разваленія-та на домъ-тѣхъ, на дърводѣлцы-тѣхъ, и градители-тѣхъ, и зидаритѣхъ, и за да купятъ дървие и дѣланы ка-¹¹мене, за да поправятъ домъ-тѣхъ. Но ¹²не правѣхъ съ тѣхъ никаквжъ смѣткжъ за сребро-то що имъ давахъ въ рѣцѣ-тѣхъ, защото работѣхъ върно.

¹³ И рече Хелкія великый-тѣхъ священникъ на Сафана писецъ-тѣхъ: ¹⁴“Намѣрихъ книгжъ-тѣхъ на законъ-тѣхъ въ домъ-тѣхъ Господень. И даде Хелкія книгжъ-тѣхъ на Сафана, та ¹⁵іхъ прочете. И отиде Сафанъ писецъ-тѣхъ при царя, и занесе думжъ на царя, и рече: Раби-тѣхъ ти събрахъ сребро-то което намѣрихъ въ домъ-тѣхъ, и го прѣдадохъ въ рѣкжъ-тѣхъ на онѣзи които правятъ работжъ-тѣхъ, които настояватъ въ домъ-тѣхъ Господень. И ¹⁶извѣсти Сафанъ писецъ-тѣхъ на царя, и рече: Хелкія священникъ-тѣхъ ми даде книгжъ. И прочете ¹⁷іхъ Сафанъ прѣдъ царя. И като чу царь-тѣхъ думы-тѣхъ на книгжъ-тѣхъ на законъ-тѣхъ, ¹⁸раздра дрехы-тѣхъ си. И заповѣда царь-тѣхъ на

¹ Прит. 29; 12.
² Гл. 23; 26. 27. 24; 3, 4.
 Иер. 15; 4.
³ Цар. 21; 26.
⁴ Ст. 9.
⁵ 1 Цар. 3; 11. Иер. 19; 3.
⁶ Виж. Иса. 34; 11. Плач. 2; 8.

Амос. 7; 7, 8.
 с Гл. 24; 4.
⁷ 2 Лѣт. 33; 11—19.
⁸ 2 Лѣт. 33; 20.
⁹ 2 Лѣт. 33; 21—23.
 а Ст. 2 и др.
 б 3 Цар. 11; 33.

в 2 Лѣт. 33; 24, 25.

а 2 Лѣт. 34; 1.
 б Ис. Нав. 15; 39.
 в Втор. 5; 32.
 г 2 Лѣт. 34; 8 и др.

д Гл. 12; 4.
 е Гл. 12; 9. Исая. 84; 10.
 ж Гл. 12; 11, 12, 14.
 з Гл. 12; 15.
 и Втор. 31; 24 и др. 2 Лѣт. 34; 14 и др.